

Egidius Jongen
mod
Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

»Tjenestemænd — udnævnelse — indplacering i lønklasse og på løntrin ved ansættelsen — tidligere erhvervs erfaring — overensstemmelse mellem lønklasse og beskæftigelse — ligebehandling af tjenestemænd — princippet om beskyttelse af den berettigede forventning og bistandspligten«

Rettens dom (Tredje Afdeling) af 7. maj 1991 189

Sammendrag af dom

1. Retspleje — stævning — anbringende vedrørende tilsidesættelse af en bestemmelse der ikke udtrykkeligt er nævnt i stævningen — antagelse til realitetsbehandling — betingelser
2. Tjenestemænd — ansættelse — indplacering i lønklasse — indplacering i stillingsgruppens højeste lønklasse — administrationens skøn — domstolskontrol — grænser
(Tjenestemandsvedtægten, art. 31, stk. 2)
3. Tjenestemænd — søgsmål — forudgående administrativ klage — anbringende der ikke udtrykkeligt, men kun indirekte er påberåbt i klagen — antages til realitetsbehandling
(Tjenestemandsvedtægten, art. 90 og 91)
4. Tjenestemænd — placering — overensstemmelse mellem lønklasse og arbejde — ansættelse i en stilling svarende til en højere lønklasse — ret til omplacering — ingen ret
(Tjenestemandsvedtægten, art. 7, stk. 1)

5. *Tjenestemænd — ansættelse — ansættelse i lønklasse og indplacering på løntrin — løfter — tilsidesættelse af vedtægtsbestemmelser — berettiget forventning — ingen (Tjenestemandsvedtægten, art. 31 og 32)*

1. Den manglende udtrykkelige henvisning i stævningen til den bestemmelse, som ifølge et af sagsøgerens anbringender er tilsidesat, indebærer ikke, at anbringendet afvises, når de af sagsøgeren i stævningen fremsatte argumenter og uddybningen heraf under retsforhandlingerne har gjort det muligt for sagsøgte effektivt at tage til genmæle og for Retten at udøve sin prøvelsesret.
 2. Administrationens mulighed for, i henhold til vedtægtens artikel 31, stk. 2, at udnævne en nyansat tjenestemand i øverste lønklasse i laveste stillingsgruppe og mellemste stillingsgruppe skal opfattes som en undtagelse fra de almindelige indplaceringsregler, og afgørelsen heraf henhører under alle omstændigheder under administrationens skøn. Under disse omstændigheder er domstolskontrollen begrænset til at bedømme, om afgørelsen om indplacering er truffet på grundlag af en fejlagtig vurdering af de faktiske omstændigheder.
 3. For at et anbringende, som sagsøgeren ikke udtrykkeligt har henvist til i den forudgående administrative klage, kan admittes, er det tilstrækkeligt, at sagsøgeren på dette stadium indirekte har henvist hertil.
- Da den administrative klageprocedure er uformel, og de pågældende som regel på
- dette stadium handler uden bistand fra advokat, bør administrationen nemlig ikke fortolke klager restriktivt, men tværtimod indtage en smidig holdning ved deres behandling.
4. Princippet om overensstemmelse mellem lønklasse og beskæftigelse, jf. vedtægtens artikel 7, stk. 1, blev indført for at beskytte tjenestemændene, idet den enkelte tjenestemand herved principielt sikres, at han indplaceres i en stilling i den kategori eller tjenestegruppe, som svarer til hans lønklasse, og ikke til en lavere lønklasse. Princippet, som ligeledes giver enhver tjenestemand mulighed for at afvise ansættelse i en stilling, der svarer til en højere lønklasse end hans egen, medmindre der er tale om midlertidig tjeneste, giver imidlertid ikke ret til indplacering i en højere lønklasse, når tjenestemanden accepterer at bestride en stilling, der svarer til en højere lønklasse end hans egen. Dette forhold kan dog udgøre et moment, der skal tages i betragtning ved forfremmelse.
 5. For så vidt angår indplacering i lønklasse og på løntrin ved ansættelsen, er administrationen forpligtet til at overholde vedtægtens artikel 31 og 32 samt bestemmelserne i meddelelsen om udvælgelsesprøve. Løfter, der ikke tager hensyn til de gældende bestemmelser, kan ikke skabe en berettiget forventning hos den person, som løfterne er blevet afgivet til.